

može, kak bodemo napravili? Izvolimo pravega krščanskega moža, ne pa „nemčurja“. Naj se nemčurški stol obrne! — S tem vprašanjem se je obrnil župnik na Ženca, ki je odgovil: No, tedaj pa naj bo tam le Honsa Pejovski. — Župnik: Kaj pa, ko bi Grosek bil? On je bolj nemščine navajen... Lej ga lej, gospoda župnika, kako sam priznava, da je nemščina res dobra! Res je bil Grosek železniški čuvaj in pridobil si je znanje nekaj nemščine ter pobiranje nemškega penziona. Vprašamo Vas torej, g. župnik, kateri župan je boljši, tisti ki ne zna ali tisti ki zna nemško. Vprašamo tudi ekscelencno knez in škofa, ali je župnik Kozel k temu poklican, da dela v naši mili Ločki dolini nemir? Kot duhovnik bi moral vendar mir delati in za vero krščansko skrbeti; opominjamo Vas torej g. župnik, bodite mirni, ako hočete pri nas z dobro izhajati. Tudi ti Grosek bodi v tvoji zbelovski gorici miren in premišljuje, kaj tvoj sosed in njegova hčerka Grill dela; naj ti župnik pomaga, da se vse zakrije. V naši Ločki dolini ne bode zmagala nikdar klerikalna stranka, kajti svet gre naprej in ne nazaj! Može.

Sv. Barbara v Halozah. Dragi čitatelji „Štajerca“, res moramo gledati v bodočnost in premišljevati, zakaj dandanes vera peša; zato ker se nekateri duhovniki bolj trudijo za občinske, deželne in državne volitve, kakor za svoj vzvišeni poklic, katerega imajo kot namestniki Kristus: Odrsenika neumirajočih duš. Tukaj jim ni nobena pot pretežavna, nobeno blato preveliko, da le svoj cilj pri volitvah dosežejo. Naš g. župnik Vogrin je celo sedaj že v tretji obč. odbor prišel po svoji nevtrudljivi agitaciji, a za izveličanje njemu izročeni župljanov mu je deveta briga. Glej slučaje dušnega dana pastirstva: Ob božičnih praznikih je prišel nekdanji cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete Martin Emeršič v delavnico ob 1/2 10. uri predpoldan dobro 3/4 ure daleč v župnišče ter prosil g. župnika za spoved in sv. zakramente za umirajoče; ali župnik ni hotel iti par minut daleč v cerkev, da bi bil svojo dolžnost storil, temveč mu je rekel: Vi še ne bodele sedaj umrli, le idite domu; in res je šel starček pri 75-ih letih več ko eno uro daleč hoda ter je drugi dan umrl brez sakramentov za umirajoče. Po smrti pa mu ni hotel jame blagosloviti poprej ko drugi dan, ko so prinesli drugega mrliča v sprevedu na pokopališče, pri katerem je lepe denarje zaslužil. Za denarje gledate, a za izveličanje duš ne skrbite! Ali je to lepo od Vas, kadar se kam na sprehod peljate, da morate pred seboj v kočiji imeti svojo po Vaših mislih lepo Liziko, kot nekako zrcalo Vašega res napuhnjenega obraza? Kolikokrat ste čitali, da bi bil Sin Božji se kam vozil in bi bil imel kuharico pred seboj, kakor ravno Vi, ki s tem polnjujete poštene farane; ne čudimo se res, da vera peša že radi mladine, katera se pohujša; njo raje pustite v župnišču, naj raje prašiče češe ali snaži. Kristus je rekel: Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Ali ne čitate? Naj sveti Vaša luč pred ljudmi! Ali imate od knezoškofa naročeno, take izgleda kot dašni pastir faranom dajati? Res velikanski odgovor na drugem svetu za Vas! Vsevidel.

Sv. Barbara v Halozah. (Krvava volitev). Dne 11./1. 1912 so se vršile volitve v obč. odbor v sobi predstojnika g. Franca Kreinc. Pri tej volitvi so se volilci omamljeni po sladki vinski kapljici tako sprejeli v sosedni sobi, da je prišlo med pos. M. Žumbarjom in pos. Antonom Žuranom, nač. cerkv. konk. odb. do prepira in je pri tem Žuran udaril s palico po glavi Žumbara. A takoj mu je Žumbar vrnil s krepko zausnico, da mu je pri tem odletel klobuk daleč v stran. Za spravnega sodnika je bil takoj imenovan pričujoči predstojnik občine Gradiša g. Žuran, in ker še ta ni mogel stranke pomiriti, je predstojnik g. Kreinc šele spravljal po volitvi stranke v mirni položaj. Volitve so izpadle za novi odbor precej pravilno, ako ravno se je od klerikalne stranke vršila velikanska agitacija, vreči stari odbor popolnoma ob tla. V odbor je prišlo 8 naprednjakov in 4 klerikalcev, med temi g. župnik Vogrin in naprednjak g. baron Kübeck. Živijo napredna stranka!

Mirno tukaj so volili v sosedni sobi pa se bili, krik in vpitje se razlega,

da je seglo tja do brega — Klerikalcev črni vir, to je hujše kak hudir!

Diš. vi. ag.

Hrastnik. (Od mrtvih je vstal). Pretečeni teden je šla od ust do ust govorica: K. Mastnak je umrl. Povemo, da on še ni umrl, kajti še krepko diha. Marsikaterega klerikalnega „backa“ je že opral in ga še bo!

Polenšak. Dragi „Štajerca“, naš župnik res je bujši, kakor ga ti popisuješ. Dne 10. prosinca prinesla je neka botra novorojenega otroka h krsti Župnik pa ni hotel otroka krstiti, ako ravno je zakonski; rekel je, da naj botra otroka drugi dan prinese, češ da danes ne more v cerkev, kjer je mežnar Benkov Tone cerkev zaklenil in se s ključki odpeljal v mlin. Nato je nesla botra otroka k sv. Lenartu niže Ptuja in so ga tam g. župnik krstili. Tako upravlja župnik Podplatnik svojo službo! Pa še nekaj: V nedeljo je Podplatnik nas „štajercijance“ raz prižnice napadal z besedami: Štajercijanci, vi ste največji lažnjivci, to so tisti, ki „Štajerca“ čitajo in ga imajo! S temi besedami je bila pridiga sklenjena. Kaj porečete, g. urednik, k temu? Ako nismo v „Štajercu“ resnice pisali, zakaj nas župnik ne toži? Farani.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne enostavno
kocke za govejo juho, marveč izrečno

MAGGI JEVE

kocke

za govejo juho

à 5 h

kajti to so
najboljše!

Edino pristne
z imenom Maggi in varstveno znamko
križeva zvezda!

Kje imate oči?

Slovenski učitelji so pravzaprav čudni ljudje. Po našem mnenju so preveč navajeni slepe porokščine pred „narodnimi voditelji“. Ne govorimo o tistih učiteljih, ki poljubujejo kaplanu roko in v katerih živi še konkordatski duh. Tudi o tistih učiteljih ne govorimo, katerih karjera gre brez ozira na žensko čast skozi farovž. Govorimo o „liberalnih“ učiteljih, katerih svobodomiselnost vsiki v trenutkih navdušenja čez rob kozarca. Ti ljudje so čudni! Mi jim gotovo ne zamerimo, da so „narodni“, kajti ta idealizem jim zamore izginiti šele v par desetletjih stradanja. Ali tudi „narodnim“ ljudem ne

bi smela biti logika španska vas. Klerikalni „človek“ s svojo umetnim potom zadušeno inteligenco seveda si bode dal i prst odrezati, ako mu bode ta ali oni črnosuknež rekel, da je to za dosego nebeškega kraljestva neobhodno potrebno. Ali učitelj spada vendar med inteligenco, njemu ne sme biti politika le fanatična „vera“, on mora biti somišljenik. Učitelj torej ne sme pasti nikdar tako globoko, da bi slepo sledil oktroiranemu „mnenju“ tega ali onega časnika ali v politiki ravno modernega advokata... In vendar storijo to slovenski učitelji! Dokaz temu njih stališče gledè obstrukcije v štajerskem deželnem zboru. Danes prizna vse, kar ni ravno prvaško-klerikalnega, da je ta obstrukcija velikanska gospodarska škoda, ne samo za posamezne stanove, marveč tudi za ljudstvo v celoti. Ko je ta brezvestna obstrukcija zapričela, pristopil pa ji je tudi naivni dr. Kukovec, katerega vedenje je najboljša satira na politično delovanje sploh. Takrat bi morali slovenski učitelji že nastopiti in Kukovca v imenu naroda ter v imenu narodnjaštva na trezno pot spraviti. To so zamudili. Zdaj je prišel Kukovec s pomočjo raznih brc, ki jih je njegova stranka dobila, slučajno sam na to pot. In zdaj — molčijo učitelji tudi! Molčijo in čakajo, da bi jim nemški kolege golobe spekli, ki bi potem tudi njim v usta sfrčali. Taka pasivna vloga v tako resnem trenutku je dokaz naravnost neverjetne slabosti. Razumemo sicer, da učitelju na deželi ni na rožicah postljano in da pride šele daleč za farovško kuharico. Ali nekaj energiji bi moral ta stan vendar pokazati, zlasti zato, kjer končno šolske oblasti niso vse v rokah črnih mamelukov. Nemškonacionalni učitelji so deloma celo nekaki štrajk vpeljali; izstopili so namreč iz vseh društev, dokler se jim njih zahteve ne uresniči. Slovenski učitelji bi imeli mnogo več povoda, da bi to storili. Kajti nemški poslanci ne ovirajo delovanja deželnega zbora, pač pa slovenski. Zakaj ne rabijo slovenski učitelji te represalije? Zakaj ne izstopajo iz društev? Zakaj ne pokažejo svoje moči? Zakaj ne sklicujejo shode? Zakaj ne povejo ljudstvu resnico?... Ujemo, da je neprijetno, enkrat za obstrukcijo in potem proti nje govoriti. Ali kaj ne stori človek vse za kosček kruha in končno se ne sme delati odgovorne slovenske učitelje za Kukovo nezmožnost. Naše mnenje je torej: Vsled obstrukcije trpi vse ljudstvo; a obstrukcija pokopala je tudi opravičene nade učiteljstva; zato bi moralo to učiteljstvo enkrat odločno nastopiti in ljudstvu škodljivost klerikalizma dokazati... Nismo napisali teh vrstic iz agitatoričnega namena. Kajti med čudnimi temi idealisti iščeš zamajn pameti. Hoteli smo le povedati, da so si slovenski učitelji svoje usode sami krivi. To je pribito! Zaradi nas pa ti gospodje lahko tudi zanaprej molčijo. Le druge naj ne delajo odgovorne za svojo lenobo! Bodočnosti nima narod, katerega učitelji so berači, to je najresnejša narodna politika! Radovedni smo, kedaj bodejo slovenski učitelji pokazali svojo moč!

Novice.

Predpustni časi so zopet dospeli in z njimi

Imenovanja.

Naša slika kaže na levi strani Mariusa grofa Attems, ki je bil ravnokar imenovan za cesarskega namestnika v Dalmaciji. Pred njim je izvrševal namestniško službo pl. Nardelli. Na desni strani slike pa vidimo voditelja slovenskih klerikalcev, dra. Ivana Šusteršič. Kakor smo že poročali, odstopil je dosedanj deželni glavar kranjski, dvorni svetnik Šuklje; bil je sicer klerikalec, ali vsem brezobzirnim klerikalnim nasiljem vendar ni hotel pomagati. Zdaj je imenovan za deželnega glavarja na Kranjskem advokat dr. Šusteršič. Njegove lastnosti so ravno tako znane, kakor njegova brezobzirnost. Imenovanje dra. Šusteršiča gotovo ne bode utrdilo zaupanje do objektivne deželne uprave. Sicer je dr. Šusteršič mislil minister postati in edino iz tega vzroka je zapričel tudi obstrukcijsko politiko v državnem zboru. No, zdaj je zadovoljen z mestom deželnega glavarja. Klerikalci so s tem izgubili najhujšega političnega agitatorja, kar je naposled tudi dobiček za razvoj na Kranjskem.

Marius Graf Attems
Statthalter von Dalmatien.

Dr. Ivan Šusteršič
Landeshauptmann von Krain.